

**עבודות רישום של לזלי רובין-קונדה,
לתערוכה תדר פתוח, מוזיאון וילפרד, קיבוץ הזרע 2023
טקסט של שיר מילר-ימגוצי**

רישומיה של לזלי רובין קונדה, אמנית רב-תחומית, נוצרים מתוך קשב דרוך לפעולה עצמה. זהו תהליך בו העיפרון והפחם ממשיכים את תנועת היד על גבי הנייר ויוצרים מארג של אנרגיה שנאספת ומתפזרת לסירוגין ומהדהדת את המקצב הפנימי והתדר שפועם בה.

רובין קונדה יצרה בעבר מיצגים רבים בחומרים זמניים מסביבתה הקרובה כדי לבדוק את גבולות המוכר: הגוף, הבית והמרחב. הסדרה הנוכחית "מסה קריטית" החלה ממיצג בו חוררה את הנייר באמצעות פטיש ולאחר מכן מתחה בין הנקודות קוים באופן אינטואיטיבי, המכוון למידת הדחיסות והמרווחים המשתנה ביניהם.

לדבריה "רישום הוא כמו לחזור הביתה, אין לי ענין בקומפוזיציה, זהו תהליך באמצעותו אני יכולה להיכנס פנימה וללכת לאיבוד, להתרחק ולהתקרב. זה הולך למקום שמפתיע גם אותי- כמו צמח שהתפתחותו לא ידועה מראש."

הרשתות מתפתחות כמו שורשים המשתרגים לתוך האדמה, או רשתות עצבים בלתי נראות. נדמה כי הן ממשיכות גם מעבר לגבולות הנייר בתנועה אינסופית בלתי נראית שבין כאוס וסדר.

Lezli Rubin-Kunda's drawings are created with close attention to the action itself. It is a process in which pencil and charcoal continue the movement of the hand on the paper, creating an energy grid, which gathers and disperses intermittently. This echoes the internal rhythm and frequency that pulsates in it. The grids develop like roots extending into the ground, neural networks, or mappings of dense urban areas. They seem to continue beyond the boundaries of the paper, in an endless movement that oscillates between chaos and order.

Rubin-Kunda, a multidisciplinary artist, has created numerous performances and site-specific drawings over the years with readily available, perishable materials from her immediate environment in a desire to test the limits of the familiar: the body, home, and space. Much like her performances, her drawings record the spatial traces of the action and the intuitive search process that motivates her.

According to the artist "The return to drawing is like a homecoming, a return to engaging with line, something deeply embedded in all my works." The composition begins with a random dispersion of dots and is created during the work process; it takes shape gradually, through repetitive work, like weaving or embroidery. The fragile drawing begins with the unknown and seeks itself in constant movement. "I move away and draw closer, zoom in to an inner space and zoom out to external spaces; get lost and find the way again. The result cannot be predicted in advance. The drawings seem to 'draw themselves' and often surprise me.